

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2010 r. — Claro przeciwko OHIM — Telefónica (Claro)

(Sprawa T-225/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie trójwymiarowego wspólnotowego znaku towarowego Claro — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy CLARO — Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej — Artykuły 59 i 62 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 60 i 64 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)

(2010/C 148/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Claro, SA (São Paulo, Brazylia) (przedstawiciele: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: J.F. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Telefónica SA (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 lutego 2009 r. (sprawa R 1079/2008-8) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Telefónica, SA a BCP S/A

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Claro, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 13 kwietnia 2010 r. — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone od T-529/08 do T-531/08) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Korzyści podatkowe — Odzyskanie pomocy państwa uznanej za bezprawną — Zastosowanie systemu procentu składanego — Akt potwierdzający — Niedopuszczalność)

(2010/C 148/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (Hiszpania) (sprawa T-529/08); Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (Hiszpania) (sprawa T-530/08); Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (Hiszpania) (sprawa T-531/08) (przedstawiciele: adwokaci I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: C. Urraca Caviedes, pełnomocnik)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji z dnia 2 października 2008 r., nakładającego na skarżącą obowiązek zastosowania składanej stopy procentowej przy odzyskiwaniu pomocy państwa, która to pomoc została uznana za przyznaną bezprawnie w decyzjach Komisji 2002/820/WE, 2002/894/WE i 2003/27/WE z dnia 11 lipca 2001 r., dotyczących pomocy państwa wdrożonej przez Hiszpanię na rzecz przedsiębiorstw w prowincjach, odpowiednio, Álava, Guipúzcoa i Vizcaya w postaci ulgi podatkowej w wysokości 45 % inwestycji (odpowiednio Dz.U. 2002, L 296, s. 1; Dz.U. 2002, L 314, s. 26; Dz.U. 2003, L 17, s. 1) oraz w decyzjach Komisji 2002/892/WE, 2002/540/WE i 2002/806/WE z dnia 11 lipca 2001 r., dotyczących pomocy państwa wdrożonej przez Hiszpanię na rzecz niektórych nowo utworzonych przedsiębiorstw w prowincjach, odpowiednio, Álava, Guipúzcoa i Vizcaya (odpowiednio Dz.U. 2002, L 314, s. 1; Dz.U. 2002, L 174, s. 31; Dz.U. 2002, L 279, s. 35), które to decyzje zostały utrzymane w mocy na mocy wyroków Sądu z dnia 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 i T-270/01 Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze; i w sprawach połączonych od T-230/01 do T-232/01 i od T-267/01 do T-269/01 Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze)

Sentencja

- 1) Skargi zostają odrzucone jako niedopuszczalne.

2) Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa i Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya ponoszą swoje koszty postępowania, a także koszty postępowania poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 23 marca 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/09 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Rozsądny termin na zgłoszenie wniosku o odszkodowanie — Przekroczenie terminu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 148/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) wydanego w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-87/07 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas niepublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego postanowienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) L. Marcuccio ponosi własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w związku z postępowaniem w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2010 r. — Ayadi przeciwko Komisji

(Sprawa T-527/09)

(2010/C 148/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chafiq Ayadi (przedstawiciele: H. Miller, solicitor, B. Emmerson i S. Cox, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 954/2009 w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie strona skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 954/2009 z dnia 13 października 2009 r. zmieniającego po raz 114. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, w zakresie w jakim skarżący został umieszczony w wykazie osób fizycznych i prawnych, jednostek organizacyjnych i podmiotów, których fundusze i środki gospodarcze zostały zamrożone zgodnie z tym przepisem.

Skarżący przedstawia cztery zarzuty na poparcie swojej skargi.

Po pierwsze, skarżący twierdzi, iż Komisja nadużyła swojej władzy umieszczając skarżącego w załączniku I do rozporządzenia nr 881/2002 bez zbadania w sposób uważny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Po drugie, skarżący twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem jego prawa do skutecznej kontroli sądowej, z uwagi na to, że rozporządzenie nie opiera się na żadnych dowodach, i w konsekwencji Sąd nie jest nawet w stanie zacząć spełniać swój obowiązek polegający na badaniu tychże dowodów.